31. tuletab meelde ELi positiivset kogemust seoses vähemuste õiguste kaitsmise ja piirikonfliktide rahumeelse lahendamisega;

32. kutsub AKV ja ELi riike üles tunnustama Aafrika Liidu asutamisakti positiivset mõju, mis sätestab, et põhiseadusevastaste vahenditega võimule tulnud valitsustel ei lubata osaleda Aafrika Liidu tegevuses;

33. usub, et Aafrika vastastikuse järelevalve mehhanism tõhustab tulemuslikult demokraatlikke institutsioone, mis tugevdavad mitmekesisust ja vastutustundlikku valitsemistava; nõuab, et AKV piirkondlikud ja allpiirkondlikud organisatsioonid pööraksid sellistes raamistikes suuremat tähelepanu vähemuste probleemidele;

34. teeb kaaspresidentidele ülesandeks edastada käesolev resolutsioon AKV–ELi ministrite nõukogule, Aafrika Liidu Komisjonile, üleaafrikalisele parlamendile ning piirkondlikele ja riikide parlamentidele, Euroopa Komisjonile, ÜROle ja piirkondlikele organisatsioonidele ning Euroopa Liidu ja Aafrika Liidu eesistujariikidele.

RESOLUTSIOON [1]

majanduspartnerluslepingute ja nende mõju kohta AKV riikidele

AKV–ELi parlamentaarne ühisassamblee,

— kohtudes Prahas (Tšehhi Vabariik) 6.–9. aprillil 2009. aastal;

— võttes arvesse töökorra artikli 17 lõiget 1;

— võttes arvesse EÜ asutamislepingu artiklit 178;

— võttes arvesse koostöölepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel, millele on alla kirjutatud Cotonous 23. juunil 2000 (Cotonou leping) [2];

— võttes arvesse 30. juunist 1. juulini 2008. a. Sharm El-Sheikis Egiptuses toimunud Aafrika Liidu riigi- ja valitsusjuhtide konverentsi 11. korralise istungi otsust [3] majanduspartnerluslepingute aruande kohta;

— võttes arvesse 31. jaanuarist 2. veebruarini 2008. a. Addis Abebas toimunud Aafrika Liidu riigi- ja valitsusjuhtide konverentsi 10. korralise istungi avaldust majanduspartnerluslepingute kohta;

— võttes arvesse Accra deklaratsiooni, mis võeti vastu AKV riikide riigi- ja valitsusjuhtide 6. tippkohtumisel 3. oktoobril 2008 [4];

— võttes arvesse komisjoni 12. aprilli 2005. aasta teatist nõukogule, Euroopa Parlamendile ja Majandus- ja Sotsiaalkomiteele „Poliitikavaldkondade seostatus arenguga – aastatuhande arengueesmärkide saavutamise kiirendamine” [5];

---

(1) Vastu võetud AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee poolt 9. aprillil 2009. aastal Prahas (Tšehhi Vabariik).
(2) EÜT L 317, 15.12.2000, lk 3.
(3) AU/Dec. 197(XI).
(4) ACP/28/025/08.
(5) KOM(2005) 134 lõplik.

— võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 2005. aasta mai järeldusi aastatuhande arengueesmärkide kohta ([1]);

— võttes arvesse nõukogu 27. juuni 2005. aasta määrust (EÜ) nr 980/2005 üldiste tariifsete soodustuste kava kohaldamise kohta ([2]);

— võttes arvesse nõukogu 20. detsembri 2007. aasta määrust (EÜ) nr 1528/2007, millega teatavatest Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) piirkonna riikide rühma riikidest pärit toodete suhtes kohaldatakse korda, mis on sätestatud lepingutes, millega või mille tulemusel luuakse majanduspartnerlus ([3]);

— võttes arvesse üldasjade ja välissuhete nõukogu 26.–27. mai 2008. aasta 2870. istungi järeldusi majanduspartnerluslepingute kohta;

— võttes arvesse AKV-ELi ministrite nõukogu resolutsiooni, mis võeti vastu 13. juunil 2008. aastal Addis Abebas;

— võttes arvesse komisjoni 27. juuni 2007. aasta teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule „Kairost Lissabonini – ELi-Aafrika strateegiline partnerlus" (KOM(2007) 357);

— võttes arvesse komisjoni 23. oktoobri 2007. aasta teatist Euroopa Parlamendile ja nõukogule majanduspartnerluslepingute kohta (KOM(2007) 635);

— võttes arvesse üldist tolli- ja kaubanduskokkulepet (GATT), eelkõige selle XXIV artiklit;

— võttes arvesse 8. septembri 2000. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) aastatuhande deklaratsiooni, milles sätestatakse aastatuhande arengueesmärgid kui rahvusvahelise üldsuse poolt vaesuse kõrvaldamiseks ühiselt kehtestatud kriteeriumid;

— võttes arvesse Aafrika integratsiooniministrite teisel konverentsil 26.–27. juulil 2007. aastal vastu võetud deklaratsiooni;

— võttes arvesse Aafrika Liidu kaubandusministrite neljandal ja viiendal konverentsil 3. aprillil 2008 ja 2. märtsil 2009 Addis Abebas vastu võetud deklaratsioone majanduspartnerluslepingute kohta;

— võttes arvesse Prantsuse Rahvusassamblee liikme Christiane Taubira 16. juunil 2008. aastal esitatud aruannet pealkirjaga „Les Accords de Partenariat Economique entre l'Union européenne et les pays ACP. Et si la Politique se mêlait enfin des affaires du monde?";

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi 26. septembri 2002. aasta resolutsiooni Euroopa Parlamendi soovituste kohta komisjonile, mis käsitleb majanduspartnerluslepingute läbirääkimisi AKV riikide ja piirkondadega ([4]);

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi 23. märtsi 2006. aasta resolutsiooni majanduskoostöö lepingute (EPA) mõju kohta arengule ([5]);

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi 23. mai 2007. aasta resolutsiooni majanduskoostöölepingute kohta ([6]);

([1]) 9266/05
([2]) ELT L 169, 30.6.2005, lk 1.
([3]) ELT L 348, 31.12.2007, lk 1-154.
([4]) ELT C 273, 14.11.2003, lk 305.
([5]) ELT C 292 E, 1.12.2006, lk 121.
([6]) ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 301.

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi 23. mai 2007. aasta resolutsiooni Euroopa Liidu kaubandusabi kohta ([1]);

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi 12. detsembri 2007. aasta resolutsiooni majanduskoostöölepingute kohta ([2]);

— võttes arvesse oma 19. veebruari 2004. aasta resolutsiooni majanduspartnerluslepingute (EPA) ning nendega seotud probleemide ja väljavaadete kohta ([3]);

— võttes arvesse oma 23. novembri 2006. aasta resolutsiooni majanduspartnerluslepingute (EPA) läbirääkimiste läbivaatamise kohta ([4]);

— võttes arvesse oma Kigali deklaratsiooni arengusõbralike majanduspartnerluselepingute kohta, mis võeti vastu 20. novembri 2007. aastal ([5]);

— võttes arvesse majandusarengu, rahanduse ja kaubanduse komisjoni raportit (AKV-EL/100.463/09/lõplik),

A. arvestades, et Cotonou lepingu artikli 36 lõige 1 sisaldab Euroopa Liidu ja AKV riikide vahelist kokkulepet sõlmida WTO nõuetele vastavaid kaubandusleppeid, kõrvaldades järk-järgult nendevahelised kaubandustõkked ja süvendades koostööd kõikides kaubandusega seotud valdkondades;

B. arvestades, et sama lepingu artikli 37 lõikes 3 märgitakse siiski, et „ettevalmistusaega kasutatakse ka AKV riikide avaliku ja erasektori suutlikkuse suurendamiseks";

C. arvestades, et 2002. aastal algasid läbirääkimised Euroopa Liidu ja AKV rühma vahel üldist huvi pakkuvates küsimustes, millele järgnesid eraldi läbirääkimised ELi ja kuue majanduspartnerluslepingu piirkonna vahel (Kariibi mere, Lääne-Aafrika, Kesk-Aafrika, Ida- ja Lõuna-Aafrika, Lõuna-Aafrika Arengunõukogu (SADC miinus) ja Vaikse ookeani piirkond);

D. arvestades, et Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide Kariibi mere piirkonna foorumi (CARIFORUM) 15 liikmeriiki parafeerisid 16. detsembril 2007. aastal ELi ja selle liikmesriikidega majanduspartnerluslepingu;

E. arvestades, et 18 Aafrika riiki, kellest kaheksa on vähim arenenud riigid, parafeerisid 2007. aasta novembris ja detsembris vahepealsed majanduspartnerluslepingud, samas kui teised 29 Aafrika AKV riiki, kellest kolm ei kuulu vähim arenenud riikide hulka, ei parafeerinud ühtegi majanduspartnerluslepingut, ning arvestades, et Lõuna-Aafrika Vabariik oli juba sõlminud Euroopa Liiduga WTO tingimustele vastava kaubandus-, arengu- ja koostöölepingu (TDCA);

F. arvestades, et Paapua Uus-Guinea ja Fidži, kes kumbki ei kuulu vähim arenenud AKV riikide hulka, parafeerisid 23. novembril 2007. aastal vahepealse majanduspartnerluslepingu, samas kui ülejäänud Vaikse Ookeani piirkonna AKV riigid (kuus vähim arenenud riiki ja seitse mitte vähim arenenud riiki) majanduspartnerluslepingut ei parafeerinud;

G. arvestades, et 2008. aastal allkirjastati vaid leping CARIFORUMi riikide ja ELi ning vahepealsed lepingud ELi ja Côte d'Ivoire i ning ELi ja Kameruni vahel;

([1]) ELT C 102 E, 24.4.2008, lk 291.
([2]) Vastuvõetud tekstid, P6_TA(2007)0614.
([3]) ELT C 120, 30.4.2004, lk 16-22.
([4]) ELT C 330, 30.12.2006, lk 36-40.
([5]) ELT C 58, 1.3.2008, lk 44-46.

H. arvestades, et EL on alates 1. jaanuarist 2008 kohaldanud majanduspartnerluslepingud või vahepealsed majanduspartnerluslepingud parafeerinud AKV riikidest pärit toodete suhtes impordikorda vastavalt kõnealuste lepingute sätetele ([1]);

I. arvestades, et Aafrika ja Vaikse Ookeani piirkonnad jätkavad läbirääkimisi Euroopa Liiduga kõikehõlmavate majanduspartnerluslepingute sõlmimiseks, ning arvestades, et pooled AKV riigid ei ole selliseid lepinguid veel parafeerinud ega allkirjastanud;

J. arvestades, et AKV riigid on avaldanud muret seoses nn vaidlusttekitavate punktidega esmastes majanduspartnerluslepingutes ja on nõudnud nende lahendamist enne lepingutele alla kirjutamist;

K. arvestades, et kõik pooled on korduvalt kinnitanud, et majanduspartnerluslepingud peavad arengut soodustava vahendina edendama säästvat arengut, piirkondlikku integratsiooni ja vaesuse vähendamist AKV riikides;

L. arvestades, et majanduspartnerluslepingutest tulenevatel kohandumiskuludel on märkimisväärne mõju AKV riikide arengule ning see mõju, mida on küll keeruline täpselt prognoosida, jaguneb otseseks mõjuks tollimaksude kaotamise kaudu ja kaudseks mõjuks tööhõive, oskuste parandamise, tootmise, ekspordi mitmekesistamise ja avaliku sektori finantshalduse reformimise valdkonnas kohanemiseks ja sotsiaalse toetuseks vajalike kulude kaudu;

M. arvestades, et 21 AKV riiki, kellest mõned ei ole veel majanduspartnerluslepingut sõlminud, on Kümnenda Euroopa Arengufondi riiklikes näidisprogrammides planeerinud erisummad majanduspartnerluslepingutega kaasnevate meetmete jaoks;

N. arvestades, et majanduspartnerluslepingute mõju AKV riikide arengule võib kaasa tuua, mõnel juhul ajutiselt:

— netotollitulude vähenemise ja selle mõju AKV riikide eelarvetele;

— piirkondliku integratsiooni probleeme AKV piirkondlike blokkide seas vahepealsete lepingute parafeerimise tõttu, mis võivad takistada vajaliku raamistiku loomist integreeritud majandusarenguks, mis võiks anda oma panuse AKV riikide majanduskasvu;

— AKV riikide majanduse varustatuse parandamise ning tarbijate varustamise EList imporditud toodetega;

— kasvava ekspordi AKV riikidest ELi, muu hulgas parandatud päritolureeglite abil, mis peaks andma panuse majanduskasvu, suuremasse tööhõivesse ja riigi tulude suurenemisse, mida saaks kasutada sotsiaalmeetmete rahastamiseks;

— piirkondliku integratsiooni AKV piirkondades, mis võimaldab parandada majandusarengu võimalusi ning aitaks seetõttu kaasa majanduskasvule;

— kaubandusabiks kavandatud rahastamise eduka kasutamise seoses majanduspartnerluslepingutega;

— reformi- ja reageerimismeetmete rakendamise AKV riikides, eelkõige seoses avaliku sektori finantshalduse, tollimaksude kogumise ja uue maksutulude süsteemiga;

O. arvestades, et AKV piirkondade sisesel ja nende piirkondade vahelisel ning AKV riikide ja muude arenguriikide (lõuna-lõuna suunaline kaubanduskoostöö) vahelisel kaubandusel võib olla märkimisväärselt positiivne mõju AKV riikide arengule,

([1]) Nõukogu 20. detsembri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1528/2007, millega teatavatest Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani (AKV) piirkonna riikide rühma riikidest pärit toodete suhtes kohaldatakse korda, mis on sätestatud lepingutes, millega või mille tulemusel luuakse majanduspartnerlus (ELT L 348, 31.12.2007, lk 1.)

P. arvestades, et Cotonou lepingu üks väljakuulutatud eesmärke on muuta majanduspartnerluslepingud jätkusuutliku arengu edendamise, vaesuse väljajuurimise, AKV piirkondade majanduste järkjärgulise maailmamajandusse integreerimise ja piirkondliku integratsiooni vahenditeks;

Q. arvestades, et Euroopa Komisjoni president José Manuel Barroso märkis ELi ja Aafrika tippkohtumisel Lissabonis 2007. aasta detsembris, et on võimalik vaadata läbi viimasel paaril kuul kahe osapoole poolt alla kirjutatud majanduspartnerluslepingute sätted;

R. arvestades, et ülemaailmne finants- ja toidukriis mõjutab kõige rohkem AKV riikide elanikke, ning on olulisem kui kunagi varem teha kõik võimalik aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks,

1. nõuab tungivalt, et liikmesriigid peaksid kinni oma kohustustest suurendada ametlikku arenguabi, et aidata rahuldada vajadust kaubandusega seotud suutlikkuse arendamiseks, mis võimaldaks kehtestada piirkondlike kaubandusabi pakettide kujul kõrvalmeetmed majanduspartnerluslepingute rakendamiseks, suurendades nende positiivset mõju arengule; rõhutab, et majanduspartnerluslepingule alla kirjutamine ei ole kaubandusabiks reserveeritud toetuse saamise eeltingimus;

2. toonitab, et majanduspartnerluslepingud on arengu edendamise vahend, mis peaks kajastama AKV riikide riiklikke ja piirkondlikke huvisid ning vajadusi, et vähendada vaesust, saavutada aastatuhande arengueesmärgid ja tagada, et austataks põhilisi inimõigusi, nagu õigus toidule või õigus kasutada põhilisi avalikke teenuseid; nõuab tungivalt, et nõukogu, komisjon, ELi liikmesriikide AKV riikide valitsused teeksid kõik võimaliku usaldusliku õhkkonna, vastastikuse austuse ja turvatunde taastamiseks, kuivõrd see on saanud läbirääkimiste käigus kahjustada;

3. a) tuletab ELi institutsioonidele ja valitsustele meelde, et ei majanduspartnerluslepingu sõlmimine ega sellest loobumine tohiks viia olukorrani, kus AKV riik leiab end ebasoodsamas olukorras kui ta oli Cotonou lepingu kaubandussätete kohaselt;

   b) nõuab, et Euroopa Liit eraldaks piisavad ja prognoositavad ressursid – lisaks nendele, mis tulevad Euroopa Arengufondi kaudu –, et katta kohandamiskulusid, toetada tootmisvõimsusi ja tugevdada infrastruktuuri, reguleerimisalast suutlikkust, konkurentsivõimet ning riiklikku ja piirkondlikku koostalitusvõimet;

   c) nõuab, et Euroopa Liit ei seaks Kümnenda Euroopa Arengufondi või kaubandusabi vahendite eraldamise eeltingimuseks kõikehõlmava majanduspartnerluslepingu allkirjastamist;

4. rõhutab, et GATTi artikliga XXIV määratletud vastavus WTO eeskirjadele puudutab ainult kaubavahetust ja selles eeldatakse, et märkimisväärne osa kaubavahetusest liberaliseeritakse mõistliku aja jooksul, ning nõuab nõukogult ja komisjonilt AKV riikide esitatud kõigi ainult kaubavahetust puudutavate WTO eeskirjadele vastavate ettepanekute vastuvõtmist;

5. nõuab tungivalt, et AKV riigid ja Euroopa Komisjon kasutaksid parimal viisil kaubandusabiks mõeldud rahastamisvahendeid, et toetada reformiprotsessi majandusarengu seisukohast olulistes valdkondades; parandaksid infrastruktuuri, kus see on vajalik, et majanduspartnerluslepingutes pakutavatest võimalustest kõige efektiivsemalt kasu saada; hüvitaksid tollitulude netokahjumi ja julgustaksid maksureformi, et ei väheneks avaliku sektori investeeringud sotsiaalvaldkondadesse; investeeriksid tootmisahelasse eksporttoodangu mitmekesistamiseks; ning toodaksid rohkem ja suurema lisandväärtusega eksportkaupu;

6. kordab oma seisukohta, mille kohaselt ei tuleks majanduspartnerluslepinguid rahastada mitte Euroopa Arengufondist, vaid täiendava kaubandusabina, mille suhtes Euroopa Liit võttis omale kohustuse 2005. aastal suurusjärgus 2 miljardit eurot aastas alates 2010. aastast, millest 50 % eraldatakse omakorda AKV riikidele; on vastu mis tahes tingimuslikkusele seoses majanduspartnerluslepingute raames Euroopa Liidu abi eraldamisega ning palub komisjonil tagada, et 10. Euroopa Arengufondi vahenditele juurdepääsu tingimuseks ei seataks läbirääkimistulemusi ega -tempot;

7. rõhutab, et liikmesriikide lubatud ametliku arenguabi suurendamist tuleks esmajärjekorras kasutada jõupingutuste kahekordistamiseks, et saavutada aastatuhande arengueesmärgid neis AKV riikides, mis on kõige enam mõjutatud ülemaailmse finants- ja toidukriisi tagajärgedest, mis on ohustanud ja ohustavad jätkuvalt tõsiselt nende eesmärkide poole liikumisel saavutatud edu;

8. rõhutab ühtlasi, et kõikides lepingutes tuleb pidada kinni asümmeetriast AKV riikide kasuks nii lepingu objektiks oleva tootevaliku kui üleminekuperioodide osas ning et majanduspartnerluslepingud peavad andma kindlad tagatised nende sektorite kaitseks, mille AKV riigid tundlikena määratlevad;

9. märgib ärevusega, et EÜ on sõlmimas tehingut banaanide osas enamsoodustusrežiimi tarnijatega Ladina-Ameerikas, mis seab ohtu AKV riikide banaanitööstuse elujõulisuse ning eelkõige väikeste ja haavatavate majanduste jätkusuutliku majandus- ja sotsiaalarengu; kutsub Euroopa Komisjoni üles tagama, et võetakse meetmed kõige haavatavamate väikebanaanikasvatajate toimetuleku tagamiseks;

10. rõhutab, et majanduspartnerluslepingutega seotud toetusmeetmetes tuleks arvesse võtta, et piirkondlik integratsioon ja majandussuhted teiste arenguriikidega on olulised AKV riikide arengule;

11. a) nõuab tungivalt, et komisjon võimaldaks AKV riikidel enne piirkondlike terviklepingute allkirjastamist vaidlusttekitavad punktide osas uuesti läbi rääkida, annaks AKV läbirääkijatele piisavalt aega lepingute hindamiseks ja ettepanekute tegemiseks enne nende sõlmimist ning annaks neile nõu mis tahes küsimustes, mida AKV läbirääkijad kohaseks peavad; rõhutab eelkõige seda, et on oluline võtta kõikehõlmavate majanduspartnerluslepingute üle läbirääkimiste pidamise raames arvesse partnerriikide ja nende parlamentide, kohalike omavalitsuste ning kodanikuühiskonna muresid, kusjuures läbirääkimisi ei tuleks pidada surve all või kiirustades;

b) kutsub Euroopa Komisjoni üles pidama kooskõlas Cotonou lepingu artikliga 12 AKV rühmaga täielikke konsultatsioone enne mis tahes kohustuste võtmist, mis võivad avaldada kahjulikku mõju AKV piirkondade majanduslikule integratsioonile või AKV-ELi kaubandussuhetele;

12. rõhutab, et majanduspartnerluslepingud peaksid sisaldama klauslit, millega sätestatakse lepingu läbivaatamine 5 aastat pärast sellele alla kirjutamist, kusjuures läbivaatamisse tuleb ametlikult kaasata riikide parlamendid, Euroopa Parlament ja valitsusvälised osalised, samuti tugevamaid järelevalve- ja hindamissätteid, millega määratakse kindlaks majanduspartnerluslepingu mõju riigi ja piirkonna arengu ning vaesuse vähendamise eesmärkidele – mitte ainult majanduspartnerluslepingule vastavuse tase – ja sätestatakse hüvitusmehhanism, mis võimaldaks muuta või tühistada majanduspartnerluslepingu mis tahes osa, mis nõrgestab piirkondliku integratsiooni või kahjustab vaesuse vähendamise võimalusi või aastatuhande arengueesmärkide saavutamist;

13. a) nõuab tungivalt, et AKV riikide valitsused rakendaksid vajalikke reforme hea valitsemistava elluviimiseks, eelkõige avaliku halduse alal, näiteks avaliku sektori finantshalduses, tollimaksude kogumises, maksutulude süsteemis ning korruptsiooni ja halva juhtimise vastases võitluses;

b) nõuab, et kõik sidusrühmad, eriti valitsused ja parlamendiliikmed osaleksid aktiivselt läbirääkimiste protsessis, kuhu oleks kaasatud ka kodanikuühiskond, eesmärgiga saavutada enne kõikehõlmava majanduspartnerluslepingu allkirjastamist piirkondlik konsensus;

14. rõhutab vajadust muuta läbirääkimised ja nende tulemused läbipaistvamaks, et võimaldada poliitikakujundajatel, parlamendiliikmetel ja kodanikuühiskonna esindajatel seda protsessi avalikult kontrollida;

15. nõuab tungivalt, et ELi liikmesriikide institutsioonid ja valitsused teeksid kõik võimaliku usaldusliku õhkkonna taastamiseks, kuivõrd see on saanud läbirääkimiste käigus kahjustada;

16. rõhutab, et majanduspartnerluslepingute rakendamist peaks jälgima parlamentaarne organ, mis tuleb määratleda majanduspartnerluslepingute tekstides, ning et kõnealune parlamentaarne organ peaks igal üksikjuhul kasvama välja AKV–ELi parlamentaarsest ühisassambleest ja selle organitest ning jääma AKV–ELi parlamentaarse ühisassambleega tihedalt seotuks või olema osa sellest, et võtta adekvaatselt arvesse majanduspartnerluslepingute mõju AKV riikide majandusele, nagu see on Cotonou partnerluslepingus ette nähtud;

17. rõhutab eelkõige riikide parlamentide ja valitsusväliste osalejate väga olulist rolli majanduspartnerluslepingute järelevalves ja kontrollimisel ning nõuab nende süstemaatilist kaasamist käimasolevasse läbirääkimiste protsessi; see eeldab edasisteks läbirääkimisteks AKV riikide ja ELi vahel kokku lepitavat ja kaasaval lähenemisel põhinevat selget ajakava;

18. soovitab, et Euroopa Parlament ootaks võimaluse korral ära AKV riikide parlamentide arvamused majanduspartnerluslepingute tulemuste kohta ja võtaks neid enne nõusoleku andmist arvesse;

19. a) on seisukohal, et Euroopa Arengufondi piirkondlikud strateegiadokumendid ja piirkondlikud näidisprogrammid peaksid sisaldama olulist, süstemaatilist ja põhjalikult kaalutletud toetust majanduspartnerluslepingute rakendamisele, võttes arvesse vajalikku reformiprotsessi, mis tagaks majanduspartnerluslepingute edukuse;

b) nõuab, et kõikehõlmavate majanduspartnerluslepingute kohta käiv dokumentatsioon peab arvestama mõjuuuringutest selgunud mis tahes kavandatava tulude vähenemisega iga piirkonna ja iga AKV riigi tasandil ning et vajadusel tuleb nende osas ette näha uued läbirääkimised;

c) nõuab, et AKV piirkonnad korraldaksid võimalikult kiiresti seminarid Euroopa Arengufondi piirkondlike strateegiadokumentide ja piirkondlike näidisprogrammide teemal, eesmärgiga hinnata nende mõju majanduspartnerluslepingute rakendamisele;

d) kutsub Euroopa Liitu ja AKV riike üles tagama, et majanduspartnerluslepingutes oleks reageeritud praegusele ülemaailmsele kriisile, eesmärgiga vähendada maailmamajanduse jahtumise mõju AKV riikidele;

20. rõhutab, et vahepealsete lepingute allkirjastamine AKV riikide poolt ei tohi takistada AKV piirkondade võimalust sõlmida ELiga kõikehõlmavat majanduspartnerluslepinguid, mis võtavad arvesse arengumõõdet ja samme piirkondlike majanduste integreerimiseks ning tugevdavad koostööd AKV riikide ja ELi liikmesriikide vahel;

21. rõhutab veel kord vajadust määratleda nn tundlikud kaubad, mida kaubanduse liberaliseerimine ei peaks hõlmama;

22. rõhutab vajadust taastada majanduspartnerluslepingu läbirääkimiste käigus kõikuma löönud usaldus AKV riikide ja ELi riikide vahel neid ühendava partnerluse vaimus;

23. teeb kaaspresidentidele ülesandeks edastada käesolev resolutsioon AKV–ELi ministrite nõukogule, Euroopa Parlamendile, Euroopa Komisjonile, ELi Nõukogu eesistujariigile, Aafrika Liidule, üleaafrikalisele parlamendile, piirkondlikele ja riikide parlamentidele ning AKV piirkondlikele organisatsioonidele.